

hidtil er bleven behandlet, vil være i alle Parters velforstaede Interesse at udsætte det paatænkte Anlæg, indtil man fra Kræften i den kommende Sommer har indhentet Erfaring for, hvilke Foranstaltninger der i og for sig ville være de heldigste for denne Stations Bekommende. Naar den meget ærede Minister henviste til Kolding, da er jeg overbevist om, at denne Bys Bestyrelse og Beboere ere saa forstantige, at de indse, at hvad der i og for sig er forstandigt, er ogsaa det Rette for dem. Den ærede Minister talte om Regnskaberne for Hollandsbanen. Jeg kan dog ikke tro rettere, end at den Revision af de afslagne Regnskaber, der skal finde Sted i Ministeriet, maa blive mere virksomhedsfuld, jo nærmere den ligger ved det Tidspunkt, da Banerne bleve færdige, end naar det trækker i Langdrag, hvorved Udsættelser ved flere Postter ikke i den Grad kunne bevises og modbevises, som naar de gjøres umiddelbart, efter at Anlægget er fuldført; og heller ikke tror jeg, at det kan siges at være i Statskassens Favør, at Bestemmelsen i Koncessionens Punktum 9 er bleven tilføjet saaledes som i nærværende Tilfælde. At Statskassen ikke garanterer Forrentningen af de nævnte Baner, men at denne Garanti ligger i Forstærkningsfonden, kan muligens vise sig at være en daarlig Trøst; thi naar denne Fond er tømt op, faae vi at vide, hvem der er Garant for Banerne. Denne Henvisning til Forstærkningsfonden kan saaledes aldrig være fuldstændig beroligende. Hvad Spørgsmaalet om det sjællandske Jernbaneselskabs Reservefond angaar, et Spørgsmaal, som ganske naturlig er blevet meget udførlig behandlet af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Wille) og nærmere omtalt af den ærede Minister, da skal jeg, idet jeg iøvrigt henholder mig til de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Tauber), gjøre nogle enkelte Bemærkninger. Efter at jeg har gennemset Teksten, erkjender jeg, at det er fuldstændig rigtigt, hvad det førstnævnte ærede Medlem bemærkede om, at Ordene „i Reglen“ ikke findes i Betænkningen, men disse Ord maa, som udviklet af det ærede Medlem for Sorø Amt, naturlig forstaas saaledes, at Udtagelserne kun kunne være saadanne ekstraordinære, ved Ulykke eller uforudsete Begivenheder fremkomne Tilfælde, at de ikke kunne forstyre Meningen af Citatet i Betænkningen fra 1872—73, saaledes som det er gjengivet i den foreliggende Betænkning. Naar det ærede Medlem for København dernæst udviklede, hvilken Betydning de 10 pCt. af Aktiekapitalen kunde have, idet de under Forudsætning af den Udvikling, som det ærede Medlem fremskillede i Tankerne, kunde gaa op til en Sum af 4,800,000 Kr., saa har han derved selv stillet Spørgsmaalet paa sin rette Plads. Han har nemlig derved erkjendt, at det er et Spørgsmaal af saa stor Betydning, at Bevillingsmyndigheden, der skal kon-

trølere Administrationen paa dette Omraade som paa alle andre, har den fuldstændigste Ret til at have et vaagent Die med Bestemmelserne for det her omhandlede Forhold og deres Udførelse. I Henseende til at betragte Spørgsmaalet som værende af væsentlig Betydning er det ærede Medlem altsaa ikke uenig med Udvalget. Naar nu det ærede Medlem siger, at han er aldeles enig i, at de Udgifter, som Driftskontoen bør udrede, bør ikke tages af Reservefonden, saa kan dette kun være en blot formel Enighed, der i og for sig Intet har at betyde, naar man ikke kan blive enig om Grændsen for, hvilke Udgifter der skal udredes paa den ene og hvilke paa den anden Maade; man er da kun enig i Formen, men uenig i Realiteten. Det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem ikke kan hente Bevis for sin Mening fra Bestemmelser, gjældende for et Selskab, der har anlagt de jydskke Baner, men maa holde sig til det sjællandske Selskabs Statuter, og til hvad Sagens Natur fører med sig, og da tror jeg, at ligesom de Udtalelser, Finansudvalget fremsatte i 1872—73, og som det nuværende Udvalg har gjentaget, maa vise sig at være baade overensstemmende med Sagens Natur og billigtvis bør følges, naar Statskassens Interesse i dette Forhold skal varetages. Det er dog erkendt overalt, at Udgiften til den almindelige Vedligeholdelse af de tilstedeværende til Driften anvendelige Ting bør tages af den aarlige Driftskonto, saa at kun Udgiften til Forsøgelse af de til den daglige Drift fornødne Gjenstande og saadanne andre Ting, der ere nævnte i Betænkningerne fra de to nævnte Aar, høist kunne henføres til Reservefonden. Det ærede Medlem mente, at han ved at oplæse vedkommende Paragraf i Statutterne kunde modbevise, at det var Hensigten at føre Reservefonden op til de 10 pCt.; men det forekommer mig, at det ærede Medlem netop førte et Bevis for det Modsatte under sin Udvikling af den nævnte Paragraf, idet denne efter sin Ordlyd overhovedet kun synes at kunne have den Mening, at „indtil videre“ skal der henlægges til Reservefonden 10 pCt., dog at Fonden ikke kommer til at gaa ud over dette Beløb, saa at der altsaa i disse Ord: „indtil videre“ ligger en Forventning om, at den temmelig snart vil naa op til sit fulde Beløb. Den Forventning, som ligger i Ordene indtil videre, er imidlertid saalangt fra ifet Fyldest, at det Modsatte er Tilfældet, og det saa meget mere som det ogsaa er erkendt, at tidligere Indretningsministre i høj Grad have opfordret til at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Der staar, at der „indtil videre“ skal henlægges 10 pCt. men at dette ikke maa overtrides, og det er altsaa aabenbart, at man den Gang, da Statutterne blede approberede, ved Ordene „indtil videre“ har villet udtrykke en Forventning om, at man snart vilde komme op til dette Maximum. Jeg skal endnu kun gjentage, hvad det ærede Med-